

Ciljevi i napomene - spojni glagol

Ovo je prva lekcija u kojoj se od polaznika očekuje da nauče neku tablicu oblika. Bitno je tu tablicu "dobro prodati" da ne izgleda strašno.

Ciljevi

- što je spojni glagol i koja je njegova uloga u jeziku
- zašto postoje dva seta nastavaka za istu stvar - pristojnost
- zašto nije problem što postoje samo dva vremena
- kako su pristojni i kolokvijalni oblik međusobno povezani (radi lakšeg pamćenja)
- objasniti tablice i sve pravilnosti i nepravilnosti u njima
- uvođenje čestica koje određuju ulogu im. fraza u rečenici - は, が i も
- objasniti razliku između teme i subjekta, ali ne ulaziti preduboko u tehničke detalje

Napomene

- Razlozi pisanja は, a čitanja わ - reforma jezika poslije WW2 da bi se izbjegle dvoznačnosti s う glagolima i imenicama koje koriste isti kandi (npr. 歌はない ~ 歌わない).
- Objasniti kakva je točno razlika između čestica koje smo prije radili (の, や, と) i ovih novih. Prve se koriste za spajanje u imeničke fraze - stavljaju imenice u odnos s drugim imenicama. Današnje čestice stavljaju imenice u odnos s predikatom - određuju njihovu ulogu u rečenici.

Dodatne priče

Originalno u japanskom nije postojao poseban spojni glagol. Porijeklo です je izraz であります u kojem je で čestica, a あります pristojni oblik od ある kakvog i danas koristimo. U pisanom japanskom se i danas kao stilski izbor često za spojni glagol koristi oblik である. Samuraji su umjesto ある govorili ござる (arh. glagol s nepravilnim い oblikom - ござい) s istim značenjem. Danas se isti glagol vrlo često pojavljuje u pristojnim izrazima, najčešće kao dio ありがとうございます. U modernom japanskom, ありがとうございます je zapravo ありがたいです.